

NOORD-BRABANDER.

NOMMER. 11

'S BOSCH.

DINGSDAG 26 JANUARIJ 1836.

Duitschland.

FRANKFORT, den 21 January.

In de *Algemeine Zeitung* wordt van de italiaansche grenzen het volgende geschreven: «Men schrijft uit Genua dat de engelsche statie in de Middellandsche zee versterkt zal worden en dat er in de haven van Maltha op de aldaar liggende schepen veel drukte merkbaar is en dezelve algemeen op nieuw geproviandeerd worden. Van de vele verontrustende geruchten, die over Sardinien in omloop zijn, wilde men te Genua niets weten. Uit Spanje verneemt men, dat de krijgsoperatiën van don Carlos met veel geluk worden gevoerd. Op deze berigten schijnt bij onderscheiden regerende vorsten van Italië de wensch levendiger te zijn geworden, om don Carlos als Koning van Spanje te erkennen. Het gerucht wil, dat Z. M. de Koning der beide Sicilien bijzonder er op aandringt, dezen stap in don Carlos belang te doen, en dat, zoodra hij de zekerheid zal hebben, niet de eenige ten deze te zijn, hij onmiddellijk een gezant naar het hoofdkwartier der carlisten zenden en bij don Carlos accrediteren wil. Bevestigt zich dit, zoo als men zulks naar de bron waaruit het bericht komt, besluiten moet, zoo zullen de staatkundige betrekkingen van de Koningin-regentes ongetwijfeld nog moeilijker, en de geheime en schroomvallige aanhangers van don Carlos aangemoedigd worden om zich openbaar voor hem te verklaren. Bovendien kunnen er ligtelijk met het aankomende voorjaar beslissende gebeurtenissen, zoo wel in het Westen als in het Oosten, plaats vinden. Wel is waar zullen alle kabinetten alles in het werk stellen om den tegenwoordigen stand van zaken in wesen te houden, maar het hangt niet altijd van den wil der menschen of der regeringen af, over de omstandigheden naar willekeur te gebieden. Naar alles wat men hier niet er van buitenlands verneemt, begint de staatkundige horizon er donker uit te zien; en de taal der engelsche drukpers, wanneer deze ook al gedeeltelijk hare krachten zal aanwenden tot ondersteuning van het ministerie bij de aanstaande parlements opening, toont duidelijk aan, dat er in Engeland groote ontevredenheid over de buitenlandsche aangelegenheden heerscht, en dat men meent iets te zullen moeten doen, om de gemoederen te bevredigen.»

Engeland

LONDEN, den 22 January.

Men verzekert dat de nieuwe gezant bij het hof der Nederlanden spoedig naar zijnen post zal vertrekken. Hij heeft bereids zijn afscheidsgehoor bij Z. M. gehad.

— Z. Exc. de russische gezant heeft dezer dagen een groot diplomatiek diner gegeven.

— De gravin Orlof bevindt zich altijd nog in deze hoofdstad, en verschijnt dikwerf ten hove.

— De Hertog van Wellington heeft eergisteren eene maaltijd bijgewoond, door sir Robert Peel aan hunne vrienden in het parlement gegeven, ten einde zich over het in de aanstaande zitting te volgen stelsel te verstaan.

— Maandag is te Birmingham eene vergadering van de zoogenaamde politieke unie gehouden, die uit ontrent drie duizend menschen, meestal tot het gepoepel behoorende, samengesteld was, en waarin, onder voorsitting van zekeren heer Muntz, besloten is om den Koning en het huis der gemeenten bij eene petitie te verzoeken, dat de groote hervormings-maatregelen, door het gouvernement begonnen en door de gemeenten bekrachtigd, nog verder uitgebreid zouden worden; dat ook het huis der lords mogt worden hervormd; dat de misbruiken in de Iersche kerk verbeterd worden, en eindelijk, dat voor Ierland een behoorlijk stelsel van armenwetten worde aangenomen, ten einde in den nood der behoeftige Iersche bevolking te voorzien.

— De toestand van Ierland is sedert de laatste weken weder ongunstig geworden. De heer O'Connell heeft op nieuw eene zeer hevige rede, te Traler, gehouden, waarin hij er op aandringt dat aan Ierland volle regt worde gedaan, en waarin hij zich wederom zeer schamper tegen de Tories uitlaat.

Men voorziet dan ook dat bij de aanstaande zitting van het parlement, Ierland weder het voorname onderwerp zal wesen der beraadslagingen, en het is niet te ontkennen, dat het bestuur zich te dien aanzien in een zeer moeilijken toestand geplaatst ziet. Veel zwaarigheid zal het in hebben om tusschen de vaak overdreven eischen der Ieren en de vorderingen der Tories, tot handhaving van erkende onregtvaardigheden, een midden te vinden en te kunnen aannemelijk maken.

De kwijnende staat van den landbouw zal denkelijk mede het hoofdonderwerp der beraadslagingen uitmaken. Dezer dagen heeft in Schotland eene vereeniging der aanzienlijkste landeigenaren plaats gehad tot het opstellen van een adres aan het parlement, ter benoeming van eene commissie van onderzoek naar den staat des landbouws.

Men kan zich intusschen een denkbeeld van den bloei dezes lands, in het algemeen vormen, wanneer men nagaat, dat in 1834 alleen door de engelsche brandverzekering-maatschappijen, voor een bedrag van 587½ millioen p. st. tegen brandschade is geassureerd, en dat de niet-verzekerde bezittingen op gelijk bedrag als dat der geassureerde worden geschat.

— Eene nieuwe katholieke kapel is in het afgelopen jaar te Rosslea in Ierland gebouwd en door Dr. Kervan, Bisschop van Clogher en Dr. Browne Bisschop van Kilmore gewijd, waarbij eene talrijke priesterschaar tegenwoordig was. De kollekte voor de kerk bedroeg 130 pond sterling (1560 ned. guldens) waaraan de protestanten zelfs deel genomen hebben. Een hunner, lord Cloncurry, heeft een stuk gronds in het dorp Newton afgestaan om daarop eene school te bouwen.

— In 1834 zijn in de haven van Londen ingeklaard 4,995 schepen, metende 342,068 ton, (waarvan 1,254 vreemde schepen, metende 22,514 ton); in 1835 zijn er ingeklaard 4,693 bodems, metende 907,375 ton, (waaronder 1,005 vreemde bodems, metende 207,375 ton); hetgeen 302 schepen en 35,693 ton minder is dan in 1834.

— In het jaar van 26 December 1834 tot 26 December 1835 zijn uit Londen uitgevoerd 57,764 oncen gemunt goud (ter waarde van 224,959 p. st.) 26,829 oncen goud in staven (waarde 104,465 p. st.) 11,211,576 oncen gemunt zilver (waarde 2,802,894 p. st.) en 766,814 oncen zilver in staven (waarde 191,703 p. st.) te zamen eene waarde uitmakende van 3,324,021 p. st. Het meeste goud (56,389 oncen) ging naar Lissabon, het meeste zilver (9,571,852 oncen naar Calais.

— Gisteren waren op de beurs geruchten in omloop wegens een plan van den spaanschen minister Mendizabal, om de uitgestelde en passieve schuld in werkelijke te converteren; doch hetgeen men daarvan verhaalde was onverstaaubar en grensde te zeer aan het onmogelijke, dan dat het eeuig geloof verdiende. Ondertusschen verzekert men, dat Spanje aanzoek bij Frankrijk en Engeland gedaan heeft om eene leening, of wel om borg te blijven voor eene leening van twee a drie miljoen ponden sterling, en dat van het bekomen dier som eene conversie van de uitgestelde en passieve schuld zou afhangen. Hoe echter het frausche en engelsche kabinet dit aanzoek zullen ontvangen, of wat zij daarop antwoorden zullen, is moeilijk te voorspellen.

— Uit Para, in Zuid-Amerika, heeft men seer bedroevende tijdingen ontvangen. Vinagre, de opgeworpen president, was, met 200 der zijnen, door de commodore Taylor gevangen genomen. Zijn broeder verlangde dat de gevangene losgelaten wierden; en opontvangene weigering, rukte hij, aan het hoofd van eene bende Indianen, de stad binnen, en rigtte er een vreeselijk bloedbad aan vermoordende zonder genade mannen vrouwen en kinderen. Hij had bedreigd de plaats te zullen verwoesten, en hij heeft mede dat zijn woord gehouden. De zeesoldaten der engelsche en portugiesche oorlogschepen waren aan land gegaan; doch spoedig gedrongen naar hunne schepen terug te keeren. Nu openden de britsche, portugiesche en braziliaansche bodems een hevig vuur op de stad, welker overschot tot een puinhoop werd verkeerd. Vinagre, die de Indianen in de plaats gebragt had, werd intusschen mede gedood.

— Tijdingen van Caraccas, tot den 6 December, bevestigden de

onderwerping van den generaal *Monagn* en andere hoofden der rebellen. Dit militaire opvoer, dat met zoo veel moeite gelykt is, deed het onderhouden van eene gewapende magt door den staat als eene vrij gevaarlijke zaak beschouwen, en na lang twisten schijnt dan ook door het bestuur van Venezuela besloten te zijn om de staande armee af te danken, en haar te doen vervangen door het oprigten eener nationale militia.

Frankryk.

PARIS, den 22 January.

De minister van justitie heeft gisteren in de kamer van afgevaardigden een ontwerp van wet ter tafel gebragt, waarbij de Raad van State op nieuw zal worden georganiseerd. Morgen zal door den minister van binnenlandsche zaken eene andere voordragt, rakende de municipale besturen, geschieden. De kamer heeft bij haar adres van antwoord op de noodzakelijkheid dier beide wetten aangedrongen.

— In de haven van Toulon worden de uitrustingen steeds met den meesten ijver voortgezet. Voor eenige dagen telde men aldaar reeds zes linienschepen en twee fregatten ter reede. Men meent dat zich nog eenige kleinere vaartuigen daarbij zullen voegen, en dat het eskader naar de Levant is bestemd.

De fransche brik *la Sylphe* heeft te Toulon eenige spansche uitgeweken overgebragt, die te Barcelona als carlisten bekend staande, met moeite aan de woede des volks waren ontkomen, en aan boord van genoemd vaartuig eene schuilplaats hadden gevonden.

De gewone berigten uit Madrid van den 12 bevestigen, dat de zoogenaamde wet van vertrouwen den vorigen dag ook door de kamer der proceres werd aangenomen. Voorts wilde men het berigt ontvangen hebben dat de portugese hulptroepen, ruim vijf duizend man sterk, met twaalf stukken geschut, thans werkelijk te Zamora waren binnengerukt.

— Uit Bayonne schryft men dat voor eenige dagen eene geheele compagnie engelsche vrijwilligers in den omtrek van Vittoria tot de carlisten is overgegaan. Het vreemde legioen dat tot nu toe in Arragon werd beziggehouden, werd te Vittoria gewacht om zich bij de hoofdmagt van den generaal *Cordova* te voegen.

— Men heeft thans van regeringswege eenen brief bekend gemaakt, dien de moordenaar *Fieschi*, uit zijne gevangenis, onder dagteekening van den 18 January, aan zekeren deurwaarder bij het hof der pauselijke gereschieden heeft. Die brief is in zeer slecht fransch opgesteld, en bevat eene eenezijdige blyken, dat het Italiaansch de moedertaal van *Fieschi* is. Wij nemen daaruit de volgende zinsnaden over, omdat zij omtrent de tegenwoordige gemoedsgesteldheid van dezen afschuwelijken moordenaar eenig licht verspreiden:

«Gelukkig hij, die, zoo als gij, tot jaren van onderscheid gekomen is, en wiens karek met eere grijs zijn geworden! . . . Wat mij betreft, ik heb mijne partij gekozen, en ben voornemens den drinkbeker tot den bodem toe te ledigen. Ja, hij, die eenen zoo afschuwelijken aanslag heeft gepleegd, zonder na te denken hoe hatelijk hij zich daardoor jegens de maatschappij heeft gemaakt, moet zich aan elke hem opgelegde straf onderwerpen. Wat mij betreft, ik zeg, dat de lafaard alleen den dood vrees, en ieder oogenblik meent, dat de aarde zich voor zijne voeten openen zal.

Maar ik verwacht den dood als een feest, waartoe ik genoodigd wordt; ik beschouw dien als eene algemeene wet, en ik heb nooit het leven als een geneegen beschouwd; want de dappere kiest de eer boven het leven, en sterft liever, dan in schande en sla-verij te leven. . . . Al mogt ik het leven behouden, dan zou toch het gebeurde bij mijn afschuwelijken aanslag mij bestendig voor de oogen zweven. . . . dan zou ik gedurig vreezen, dat men mij toevoegde: «Ziedaar den aanbinger, die zijne medepligtigen ver-raden heeft!» *Fieschi* verontschuldigt zich vervolgens in den brief over het ontdekken van de namen zijner medepligtigen, en zegt dat hij nimmer daartoe zou gekomen zijn, indien het gevoel van erkentelijkheid jegens den heer *Ladocat*, die hem vroeger dien-sten had bewezen en hem in zijne gevangenis had opgezocht, hem niet geneept had, om zijn gemoed aan dezen te ontlasten.

«Weet, zegt hij, dat een koraikan alles tot het uiterste drijft en nooit of het goede of het kwade vergeet.» Hij betuigt, dat men hem voor zijne ontdekkingen geenzins genade heeft beloofd, en dat hij ook niet om genade zal vragen. «Hoe!» schryft hij, «ik sou mijn leven afbedelen! Neen, liever bedelde ik dat van mijne medepligtigen af, omdat dezen lafaards zijn, die vreezen hun hoofd op het schavot te brengen. Maar ik zeg steeds, als men mij he hoofd zal hebben afgehouden, dan geef ik het overige aan den duivel, en magge er gebeuren wat er wil.» De brief, die met deze afschuwelijken zinsnaden eindigt, is geteekend: «De Koning-moordenaar *Fieschi*».

In een proces hetwelk de Hertog van Brunswijk voor de regtbanken van Parijs tegen zijnen jongeren broeder, welke hem den troon ontnomen heeft, en tegen den Koning van Engeland, zijnen oevervoort, merkt men trekken van wijsbegeerte op, die wel verdien dat niet verloren gaan. Toen hij zelfs zijne zaak hopleitte, zei hij: «Men heeft beweerd dat ik, geplaatst onder de curatele van een mijner naaste aanverwanten (*Willem IV*), niets te vrees had. Gij weet wat de banden van bloedverwantschap zijn, wa-neer het staatkundige betrekkingen geldt. Indien de Koning *Isabella* hare kroon morgen afstond, zou geheel Europa haar verlaten. Zoo gaat de wereld heen. Men moet gelukkig zijn staatszaken om vrienden en steun te vinden.»

L'Ami de la Religion laat hierop volgen:

Het komt ons voor dat deze taal voor een Vorst, die door een soort van krankzinnigheid door zijne bloedverwanten onder curatele is gesteld, zeer veel gezond verstand bevat.

Immers de Hertog van Brunswijk redeneert voorzeker niet slecht maar het is juist, uit hoofde hij de zaken zoo wel weet op prijs stellen, die hij tegen den Koning van Engeland niet had moeten aanvoeren; want, gelijk hij zegt, de banden van aan en bloedverwantschap beteekenen niets in het staatkundige en wanneer men het ongeluk heeft om met tegenpartijen, zoo als zijn oom *Willem*, te doen te hebben, dan beteekent de hoedanigheid van neef bijzonder weinig. Ziedaar, waarom wij zeiden dat een man, zoo verlicht door de wijsbegeerte als hij en die ook zoo goed weet hoe de wereld heel gaat, omdat hij zelf daarvan de aanmerking maakt, zich moet onthouden om zijnen ongelukkigen arden pot tegen eenen ijzeren te verspelen. Wat voor het overige hem kan vertroosten, is te zien dat in Portugal, Spanje, en welligt elders, de andere aan- en bloedverwanten even als de zijne gevormd en gemaakt zijn.»

Nederlanden.

's HERIOGENBOSCH, den 25 January.

Naar men verneemt zal de heer *Scholtz* gewezen predikant heden voor de regtbank van eersten aanleg te 's Gravenhage, in zake van correctionele politie te regt staan, wegens eenegehoudene bijeenkomst te Bodegaven.

Niet minder dan 27 getuigen, zegt men, zullen ten zijnen laste door het openbaar ministerie worden voorgebragt.

— Uit 's Gravenhage verneemt men, dat daar ter stede is aangekomen een politie-commissaris, die belast is met het overbrengen van zekeren *Epstein*, die in 's Hage gevat en gevangen gehouden is, en betrokken is in een regtsgeding tegen de makers van valsche oostenrijksche obligatien, welke in zeer aanzienlijken getalle en tot zeer hoog bedrag in de landbank van 's Gravenhage zijn gebragt.

— Uit de provincie Zeeland wordt gemeld: De slooping der forten *Regter*, *Linker* en *Middelkroonwerk*, ter verdediging van Vlissingen aan de landsijde, door de franschen in 1811 en 1812 daargesteld, op 28 December jl. aan de aannemers *A. en D. Dronkers*, bij publieke aanbesteding provisioneel toegewezen, en deze toewijzing door het departement te 's Hage, niet geaprobeerd zijnde, zoo zal die slooping, demping der grachten, enz., enz., eerstdaags herbested worden, en de massa, welke bij de eerste aanbesteding in drie perceelen was verdeeld, thans in twee perceelen gescheiden worden; ook verneemt men dat er aanzienlijke verbeteringen aan de haven van Breskens zullen geschieden, aldaar eene kapitale sluis zal worden gebouwd, en overigens soodanig worden ingerigt, dat dezelve ten allen tijde eene veilige wijkplaats voor binnenschepen zal aanbieden. Den 26 dezer zal het 8 perceel der vestingwerken van Neuzen worden aangebesteed, en de werkzaamheden aan die vesting, zoowel als aan de bomvrije forten te Breskens en Ellewoutsdijk, alseer spoedig worden hervat.

Volgens eene door ons medegedeelde advertentie, zal te 's Gravenhage, bij genoegamen bijval, het licht zien een *Volladige Verzameling van de handelingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, over de voordragt van wet tot bevordering der belangen van den Landbouw*. Wij kunnen niet nalaten dit uit te geven werk aan onze landgenooten aan te bevelen, omdat het eene verzameling geldt van de handelingen der hooge staatsvergadering over een hoogst belangrijk onderwerp, welke bij een ieder, die tot den landbouw en tot den handel in eenige betrekking staan, de grootste belangstelling heeft opgewekt. Deze verzameling zal bij afleveringen het licht zien en met eene zeer kleine en nietaanslopende letter worden gedrukt, zoodat de prijs van 25 centen per vel niet als te hoog kan worden aangemerkt. Op het prospectus komt, als proeve van de letter en van den druk, het slot van de merkwaardige aanspraak van *Z. Exc.* den minister van financiën voor, uitgesproken op het einde van de beraadslagingen over gemeld wet-ontwerp. Het werk zal worden voorafgegaan door eene inleiding, welke naar men verneemt, een beknopt overzicht behelzen zal van hetgeen er sedert 1830, over dit onderwerp is voorgevallen, van de sedert dien tijd aan de wetgevende kamers aangeboden verzoekschriften, en van de voornaamste brochures en vlugschriften, welke er te dezen aanzien het licht hebben gezien. Deze onderaeming beveelt zich derhalve in vele opzichten aan, en wij vermoeden dezelve gernst te mogen aanpruizen.

Uit Berlijn wordt van den 10 Januarij gemeld :

« Men spreekt sedert eenigen tijd veel van de herziening van dat gedeelte onzer wetgeving, hetwelk de bepalingen omtrent het huwelijk betreft, waarin eene gewichtige verandering zal komen. Men wil namelijk ten opzichte van het huwelijk grootendeels terug keeren tot de leer der katholieke kerk, die hetzelfde onder de sacramenten telt, en dus zal ook voor protestanten de echtscheiding zoo veel mogelijk moeilijk gemaakt of bijna geheel niet meer toegestaan worden. Welke denkbeelden omtrent het huwelijk zich sedert eenigen tijd onder de berlijnsche volksklassen verbreid hadden, blijkt uit onze couranten, waarin de huwelijks-aanvragen van personen van beiderlei kunne zich steeds vermenigvuldigen. Dit bewijst dat men meer en meer het huwelijk enkel als eene burgerlijke overeenkomst en schikking begint te beschouwen, en deszelfs verheven godsdienstige beteekenis uit het oog verliest, waaromtrent het te hopen is dat de door de wijziging der wetgeving eene verandering ten goede moge bewerkt worden. »

Uit het bovenstaande blijkt dat de protestanten in Pruisen het huwelijk uit een meer gewichtig oogpunt beginnen te beschouwen en overtuigd worden dat in hetzelfde iets meer dan eene burgerlijke overeenkomst gelegen is, welke ten allen tijde verbroken kan worden en alzoo de regel dat eene zaak moet worden ontbonden zoo als dezelve gebonden is, ten opzichte van het huwelijk niet kan gelden. Men ziet hierdoor dat de protestanten in Pruisen meer en meer tot de stellingen der R. K. Kerk betrekkelijk de onverbreekbaarheid van den band des huwelijks naderen en van de waarheid derzelve overtuigd worden; zij zijn dus wederom eenen stap tot het catholicismus genaderd en men zal, gelijk door de aanstaande verandering der wetgeving te verwachten is, nog verder gaan en sacramenten daartstellen, waaronder het huwelijk bij eene wet zal geplaatst worden.

OOST-INDISCHE GELDMIDDELEN.

Dezer dagen is bekend geworden de mededeeling omtrent den staat der oost-indische geldmiddelen, welke den 28 October jl., door den minister voor de kolonien, op grond der wetten van 23 Maart 1826, 22 December 1827 en 27 December 1828, aan de beide kamers der Staten Generaal is gedaan.

De openingen, welke in die mededeeling ten aanzien van den geldelijken toestand onzer kolonien gegeven worden, strekken zich uit tot in het jaar 1833. Het blijkt uit die openingen, dat op de twee leeningen, welke ten behoeve onzer oost-indische kolonien hebben plaats gehad, en die te zamen hebben bedragen f 37,700,000, tot en met ultimo December 1834 is kunnen worden afbetaald eene som van f 6,464,363.32, zoodat op 1 Januarij 1835 te dier zake nog te betalen stond f 31,235,636.68. Behalve gezegde leeningen was er, in 1825, bij de nederlandsche handelsmaatschappij, ten behoeve van Indie, nog opgenomen f 8,000,000; waarvan den laatsten December 1834, was afbetaald f 6,305,126.25 en nog te betalen stond f 1,694,873.75, welke in 1836 zullen worden voldaan. Op de schulden der oost-indische bezittingen is derhalve tot ultimo December 1834, reeds afbetaald een bedrag van f 12,769,489.57, zoodat derzelver gezamenlijk totaal van f 45,700,000 is verminderd tot op f 32,930,510.43.

Zoowel uit opgemaakte leeningen, als uit de opbrengst van 13 pct., door de handelsmaatschappij voldaan, voor de duiten naar Oost-Indie vervoerd, zijn betaald: aan remises van onderscheiden aard, naar Indie f 34,899,104; aan betalingen hier te lande, ten behoeve van Oost-Indie, f 7,496,644.11½; aan rente en aflossingen van kapitaal f 2,378,183.16½; en aan de west-indische bezittingen f 2,013,304.04½. Aan de wijzigingen der inrigtingen in Indie, in 1830, dankt men het, dat Indie thans niet alleen het noodige voor de renten en aflossing der vroegere geldleeningen, ten behoeve van hetzelfde aangeaan, oplevert, maar tevens ter verligting van de staatslasten hier te lande mildelijk bijdraagt. Ten gevolge hiervan is bij het departement van kolonien, uit de gedane remises uit Indie, ontvangen als: in 1831, f 570,117.45½; in 1832, f 2,491,827.84½; in 1833, f 6,251,102.69, en in 1834, f 7,013,570.35½, te zamen f 16,326,618.34½ (het in 1834 ontvangene loopt over 1833).

Uit deze remises is betaald: aan rente en aflossing van schuld over 1831, 1832 en 1833, f 7,350,000; aan verschillende uitgaven voor Oost-Indie, f 4,789,638.12; ten behoeve van de west-indische bezittingen en de kust van Guinea, f 432,800; in 's rijks schatkist gestort, tot afbetaling van de algemeene staatsbegrooting van inkomsten, over 1833 en 1834, f 3,200,000; terwijl de overschietende f 555,180 gestrekt hebben ter goedmaking der kosten van het departement van kolonien, over 1832, 1833 en 1834, en van het departement der nationale nijverheid, voor zooverre voor hetzelfde betalingen uit de indische fondsen over 1832 hebben plaats gehad. Uit een en ander is op te maken, dat de inkomsten van Indie alle lasten der kolonien van 1831 tot 1834 niet alleen hebben kunnen bestrijden, maar dat bovendien f 3,200,000 in 's rijks schatkist gestort hebben kunnen worden, ongerekend nog hetgeen betaald is, in 1832, ten behoeve van de nationale nijverheid.

De begrooting van ontvangsten en uitgaven over 1831, voor Indie vastgesteld, heeft beloopt aan ontvangst f 25,900,155; en aan uitgaven f 25,195,627; zoodat dezelve een batig saldo opleverde van f 704,528, beloopende met de uitgaven voor de teelt van suiker en indigo, bestemd om naar Europa in consignatie gezonden te worden, ten bedrage van f 2,000,000, eene saldo van f 2,704,528. De begrooting voor 1832 heeft bedragen aan ontvangsten f 28,869,166, en aan uitgaven f 28,698,976, zoodat het voordeelig saldo beliep f 770,190, of met de uitgaven voor de teelt van suiker, indigo en andere producten, ten beloope van f 4,000,000, een batig saldo van f 4,770,190. Voor 1833 was de begrooting van ontvangsten en uitgaven geraamd op f 41,625,468, doch daaronder was begrepen f 9,000,000 voor producten, naar het moederland over te zenden.

Het geheele batig saldo over 1831, 1832 en 1833 heeft derhalve beloopt f 16,474,718. Het slot dezer mededeeling luidt aldus:

« Daar de uitkomsten der begrotingen voor Indie tevens het berekende voordeelige slot overtroffen hebben, kan ik de genoegelijke mededeeling hierbij voegen, dat het administrative kapitaal aldaar noemwaardig is vermeerderd.

» Deze daadzaken duidelijk sprekende, zal het wel overbodig zijn, om verder uit te weiden over het gunstige vooruitzicht, dat de staat der koloniale geldmiddelen oplevert.

» De berichten omtrent Indie inkomende, zijn daarenboven allezins bevredigend, en doen zoo wel eene duurzame rust en vrede verwachten, als zij een gunstig verschieft voor onzen handel en nijverheid aanbieden. Zoo dat alles te zamen genomen U Edel Mog. voorzeker dan ook niet aarzelen zullen, om zich, ten aanzien van de gevolgen, die de gestelde waarborg voor het moederland zouden kunnen hebben, volkomen gerust gesteld te houden. »

Wij zijn verzocht het navolgende te plaatsen :

Vught den 20 Januarij 1836.

De dag van heden leverde voor Vughts ingezetenen een onuitsprekelyk genoeg en vreugde op, door de installatie van den heer notaris *Molhuysen*, door Zijne Majestéit tot burgemeester dezer gemeente benoemd. Al vroegtijdig, door het uitsteken der vlaggen, versierde kraansen en toepasselijke gedichten, waaronder een chronicum boven de voordeur des burgemeesters geplaatst:

« ALS VADER DOOR IER'LYK VERKOREN
ZIJ U VEEL MEIL EN VERBOD BESCHOREN! »

werd ons het algemeen genoeg dat deze dag zoude opleveren aangeduid.

Ten tien ure kwam de Hoog Welgeboren Heer *Jonkh. H. Wassenaar van Onzenoord*, commissaris van het district binnen deze gemeente, en stapte ten huize van den nieuw benoemden burgemeester af; oogenblikkelijk schaarden zich de vijf schutsen met hunne standaarden, vaandels, trommen en versierselen om het huis des burgemeesters door welken, gemelde heer commissaris met Z. Ed. Achtb. naar het raadhuis werden geleid, aldaar door de assessoren en leden des bestuurs ontvangen en begroet. Na inhuldiging werd de heer commissaris door het gemeentebestuur, schuten en een aantal ingezetenen met veel plegtigheid uitgeleid tot aan het huisje ten halve, alwaar dezelve met eene zeer gepaste aanspraak van het bestuur en de gemeentenaren afscheid nam, hetwelk met een algemeen vreugdegejuich werd beantwoord.

Vervolgens begaf zich genoemd bestuur door het dorp naar het raadhuis terug, alwaar Z. Ed. Achtb. statig afscheid nam, met dankzegging voor de eer hem en het bestuur bewezen. — Elks genoeg en tevredenheid was blijkbaar en werd mede juichend beantwoord.

Ten drie ure des namiddags was de jeugd in de dorpschool vergaderd, welke Z. Ed. Achtb. en genoemde leden des bestuurs met hun bezoek vereerden; begroet door den onderwijzer en wederkerige aanspraak, werd door de kinderen een lied, ter eere van het bestuur der gemeente gezongen, hetwelk de tevredenheid van elk wegdroeg.

Des avonds begaf men zich naar den huisonderwijzer alhier, alwaar insgelijks het Ed. Achtb. bestuur door toepasselijke gedichten en zang der leerlingen werd ontvangen en begroet, dat wederkerig met erkentelijkheid en volkomene tevredenheid beantwoord werd.

Het feest duurde tot middernacht. Bij geheugen had hier nimmer iets plegtiger plaats, en niettegenstaande de toegelooide menigte der ingezetenen, liep alles zonder de minste stoornis tot ieders genoeg af.

Gemert den 22 Januarij 1836.

Gisteren circa half negen ure voormiddag, onder den kerkdienst, na welke gewoonlijk de catechisatie begint, wanneer eenige kinderen, zich roekeloos waagden, op een der grachten, om het kasteel, hun op ijsschollen te vermaken, vielen vier hunner in dezelve, doch uithoofde der diepte konden zij niet dan door middel van ladders gered worden, zoodat men berekend dat zij meer dan 10 minuten in het water gelegen hadden; drie hunner zijn door zekeren *Adriaan van Duynhoven*, Mr. timmerman en eene door *Willem van Berckel*, schoolonderwijzerszoon, er uitgehaald, ook konde men weinig leensteekenen meer in hen bespeuren; gelukkig echter viel het dat de nabijstaande school zeer warm was, waarin men hun bragt, en door eene spoedige en alleszins doelmatige behandeling van den heer *C. G. van Dieren*, med. doctor en heelmeeester zijn dezelve bijgebragt en thans geheel hersteld.

* * Aan de Deelgeregtigden in het Fonds ter Aanmoediging en Ondersteuning van de Gewapende Dienst in de Nederlanden, woude in het Arrondissement 's Hertogenbosch, wordt bij deze kenmerkelyk gemaakt, dat zij vóór den 15 Maart aanstaande bij den ondergeteekende, Lid en Secretaris van de Districts-Commissie alhier, zullen moeten inleveren behoorlyke Attestation de Vita, zullende zij anders aan zich te wijten hebben dat de uitbetaling hunner Gratificatien over het loopende kwartaal zal moeten vertraagd worden.

's Hertogenbosch, den 23 Januarij 1836.

J. MENU.

* * Heden ontvang ik het treurig bericht, dat onze tedergeleefde oudste dochter *LOUISE WILHELMINE* aan de gevolgen van eene zenuw-zinkingkoorts, in den ouderdom van bijna 17 jaren en voorzien van alle de troostmiddelen der II Kerk, in het Instituut van Mevr. *de Beauvoir* te Luik overleden is. — Hoe smartelyk mij die tijding ook valt, gevoel ik mij

